

Studia Muzealne

Zaproszenie do publikowania

Wydawane od 1953 r. przez Muzeum Narodowe w Poznaniu „Studia Muzealne” są znaczącym czasopismem z dziedziny muzealnictwa i historii sztuki. Pismo to, ujęte w wykazie czasopism naukowych MNiSW z dnia 5 stycznia 2024 r. z 40 punktami, jest indeksowane w bazie ERIH+.

Rozprawy ogłaszane w „Studiach Muzealnych” przedstawiają badania dotyczące przede wszystkim zbiorów poznańskiego muzeum, których bogactwo i ranga pozwalają liczyć na zainteresowanie szerokich kręgów badaczy. W piśmie jest także miejsce dla rozpraw o ogólniejszym charakterze, z dziedziny historii i teorii sztuki, muzeologii czy konserwatorstwa.

Teksty do XXX zeszytu należy nadsyłać pocztą elektroniczną do **31 marca 2025 r.** do sekretarza redakcji „Studiów Muzealnych” dr Agnieszki Skalskiej (a.skalska@mnp.art.pl). W tytule należy wpisać: „STUDIA MUZEALNE ZESZYT XXX” oraz imię i nazwisko autora. Decyzja o przyjęciu tekstu do druku zapada dwuetapowo: wstępna po zatwierdzeniu przez kolegium redakcyjne, a ostateczna po recenzjach.

Uwaga! W „Studiach Muzealnych” nastąpiły zmiany wymogów dotyczących edytowania zgłaszanych tekstów. W związku z tym prosimy wszystkich autorów, także tych, którzy już wcześniej publikowali na naszych łamach, o zapoznanie się z zamieszczoną poniżej „Instrukcją dla autorów”. Dziękujemy.

„Studia Muzealne”, zeszyt XXX, ISSN 0137-5318, ISBN 978-83-67371-58-2

Wydawca: Muzeum Narodowe w Poznaniu

Sekretarz redakcji dr Agnieszka Skalska – tel. 61 85 68 033, e-mail: a.skalska@mnp.art.pl

* * *

Instrukcja dla autorów

Prosimy o zapoznanie się z instrukcją. Teksty niespełniające wymogów formalnych będą odrzucane.

Wydawnictwo Muzeum Narodowego w Poznaniu przyjmuje tylko teksty oryginalne, niepublikowane i nieprzygotowywane w tym samym czasie do druku przez inne wydawnictwo lub instytucję (dotyczy to również publikacji on-line). Informujemy, że teksty publikowane w „Studiach Muzealnych” są objęte symbolicznym honorarium.

Objętość artykułu nie może przekraczać jednego arkusza autorskiego (40 000 znaków ze spacjami). Tekst powinien być zatytułowany oraz mieć jednoznacznie określone autorstwo. W tekstach dłuższych niż pół arkusza autorskiego (powyżej 20 000 znaków ze spacjami) pożądane są śródtytuły. Do tekstu należy dołączyć krótką informację o autorze (stopień naukowy, afiliacja, adres mailowy, naukowa specjalizacja /całość 400 znaków ze spacjami/). Zgodę na publikację ilustracji (maks. 20) autorzy powinni uzyskać we własnym zakresie. Wydawca „Studiów Muzealnych”, podobnie jak wydawcy innych polskich czasopism naukowych, nie może pokrywać roszczeń z tytułu praw autorskich i praw do reprodukcji, dlatego prosimy o załączanie pisemnej zgody właściciela praw do wizerunku na reprodukcowanie fotografii.

I. Normy tekstu i ilustracji

1. Tekst, streszczenie, ponumerowane podpisy pod ilustracje i same ilustracje prosimy dostarczyć w postaci elektronicznej w formatach **docx** lub **doc** (teksty) oraz **tiff** lub **jpg** (ilustracje; format 15 × 10 cm, rozdzielczość 300 dpi i wyższa). Wszystkie teksty (tj. artykuł, streszczenie oraz podpisy pod ilustracje) należy umieścić w jednym pliku, natomiast ilustracje zgromadzić w oddzielnym folderze opatrzonym nazwiskiem i zawierającym ponumerowane pliki (numer winien odpowiadać numerowi ilustracji i właściwego podpisu). Ilustracji nie należy „wklejać” do tekstu, lecz wyraźnie zaznaczyć numerem, w którym miejscu są one przewidziane.

2. Objętość streszczenia polskiego nie może przekraczać ustalonej proporcji, która wynosi jedną stronę znormalizowanego tekstu (1 800 znaków ze spacjami) na jeden arkusz autorski (40 000 znaków ze spacjami).

3. Przy pisaniu tekstu prosimy o przestrzeganie następujących zasad: MS Word, czcionka Times New Roman, wielkość 12 punktów dla tekstu głównego oraz 10 punktów dla przypisów, interlinia 1,5 wiersza.

II. Uwagi ogólne

1. Prosimy o używanie języka spełniającego wymogi formalne wypowiedzi pisemnej; teksty będące spisaniem wykładami lub dłuższymi wypowiedziami nie zostaną przyjęte.

2. Tytuły książek i dzieł sztuki należy zawsze wyróżniać kursywą. Tytuły wystaw, czasopism oraz cykli i serii dzieł sztuki zapisujemy w cudzysłowie.

3. Nazwy instytucji, muzeów, zbiorów itp. podajemy w brzmieniu oryginalnym (np. Kunsthistorisches Museum), choć dopuszczalne jest używanie powszechnie stosowanych nazw spolszczonych (np. Luwr, Ermitaż). **Nazwy miast** (poza zapisem bibliograficznym) należy podawać w formie spolszczonej, o ile taka istnieje (np. Ratyżbona, nie Regensburg; Akwizgran nie Aachen). **Imiona i nazwiska obcojęzyczne** należy pozostawić w zapisie oryginalnym (poza zwyczajowo używanymi, jak np. Michał Anioł); zarówno polskie, jak i obce należy konsekwentnie odmieniać przez przypadki według stosownych zasad podanych w słownikach (polecamy zwłaszcza publikacje PWN, np. pięciotomowy *Wielki słownik języka polskiego*, *Wielki słownik poprawnej polszczyzny* Andrzeja Markowskiego i *Wielki słownik ortograficzny* Edwarda Polańskiego).

4. Zakresy (lat, stron itp.) oznaczamy myślnikiem (–), nie łącznikiem (-), nie używając spacji
1987–2003
s. 23–54.

5. Daty

- po konkretnej dacie lub określeniu stulecia należy stosować skróty „r.” oraz „w.” (wyjątkowo, szczególnie w przypadku natłoku dat, można zastosować szyk przestawny i rozwinąć skróty)
w 1410 r. (wyjątkowo: w roku 1410)
w XV w. (wyjątkowo: w wieku XV)
- do zapisu daty dziennej i roku stosujemy cyfry arabskie, nazwy miesięcy zapisujemy słownie; między poszczególnymi członami daty nie stawiamy kropek
15 grudnia 2020 r.
- w przypisach i podpisach ilustracji dopuszczalne pisanie miesięcy cyframi rzymskimi, bez kropek oddzielających oraz skrótu „r.”
15 XII 2020

Cytaty

- cytaty powinny być zapisane w cudzysłowie bez kursywy; dłuższe cytaty (powyżej 4 wierszy) powinny zostać zapisane czcionką o rozmiarze 10 punktów i wyróżnione dodatkowo wcięciem z obu stron
- cytowanie prac przełożonych na język polski nakłada na autora artykułu obowiązek podania w adresie bibliograficznym nazwiska tłumacza (o ile nie był anonimowy) oraz tytułu w wersji polskiej; jeśli przekładu dokonał sam autor artykułu, należy to wyraźnie zaznaczyć w przypisie
- w tekście cytaty winny być podawane w języku polskim, a wersja oryginalna ewentualnie w przypisie
- zdania lub wyrażenia ujęte w oryginale w cudzysłowie, a przywoływane w artykule wewnątrz innego cytatu zaznaczamy tzw. cudzysłowem niemieckim („»tekst«”)
„duża liczba anglicyzmów spowoduje zasadnicze przeobrażenia w systemie leksykalnym polszczyzny, która przekształci się w twór podobny do pidżinu o nazwie »język polgielski«”
- kropkę zamykającą cytowane zdanie stawiamy po znaku zamykającym cudzysłów

III. Przypisy

1. Odsyłacze w postaci cyfr arabskich umieszczamy bezpośrednio (tj. bez spacji) po wyrazie, wyrażeniu lub zdaniu, których dotyczy dany przypis, a przed znakiem przestankowym
...skorygowane zostały jedynie pojedyncze aspekty²⁵. Mimo to...
2. Przypisy rozpoczynamy dużą literą, a kończymy kropką.
3. Przypis nie może być ciągiem dalszym zdania, do którego się odnosi.
¹ Chodzi o to, aby czytelnik mógł czytać przypisy niezależnie od tekstu głównego.
4. W przypisach powinny zostać umieszczone wszystkie informacje bibliograficzne (przy artykułach nie publikujemy osobnych wykazów bibliografii). Opis bibliograficzny pozycji wydanych w językach obcych powinien zachować zapis w języku wydania („ed.”, „Hrsg.”, „vol.”, „Aachen” itd.); nie dotyczy to podania stron („s.”),

ponieważ nie jest to informacja o samej publikacji, lecz wskazówka dla czytelnika artykułu. Poszczególne człony opisu bibliograficznego oddzielamy przecinkiem – szczegóły podano poniżej.

Książka, artykuł w publikacji zbiorowej

- autor/autorzy (inicjał imienia, kropka, spacja, nazwisko); pomiędzy inicjałami kilku imion nie używamy spacji; stosujemy tylko inicjały jednoliterowe (za wyjątkiem „Ch.”); pomiędzy członami nazwiska stawiamy łącznik (-), nie myślnik (–), nie używając spacji
T.J. Stopa-Millet
- tytuł kursywą (ewentualnie podtytuł – także kursywą – po kropce)
O pięknie. Wpływ kryzysów ekonomicznych na kształtowanie kanonu
- tytuł publikacji, w której ukazało się cytowane dzieło, podajemy kursywą po formule „[w:]”, dodając w nawiasie informacje o redakcji i tłumaczeniu
[w:] *Ekonomia dla humanistów* (red. I. Newman, tłum. O. Kowalski)
- numer tomu, ewentualnie numer wydania
t. 2, wyd. II
- miejsce i rok wydania (nieoddzielone od siebie przecinkiem)
Lublin 2019
- cytowane strony
s. 111–122.

Artykuł w czasopiśmie

- tytuł czasopisma zapisujemy w cudzysłowie; jeśli dane czasopismo przywoływane jest częściej, za pierwszym razem można zaznaczyć, że dalej będzie się używało jedynie skrótu
„Dziennik Poznański”
„Kronika Miasta Poznania” [dalej: KMP]
- data wydania, w nawiasie rocznik i numer wydania; możliwe jest użycie zapisu wykorzystywanego tradycyjnie przez wydawcę czasopisma
4 sierpnia 1914 (R. 56, Nr 176)
2004/2
- nie tylko tytuły, ale i nazwy tomów, zeszytów itp. podajemy w języku oryginału
„Print Quarterly”, 5, 1988, vol. 4 (Winter)

Strona WWW

- dokładnie skopiowany adres internetowy
- w nawiasie kwadratowym data skorzystania z danej strony
[data dostępu: 15 grudnia 2020].

Katalog wystawy

- po tytule odpowiednia informacja w nawiasie kwadratowym
J. Dziubkova, *Vanitas. Portret trumienny na tle sarmackich obyczajów pogrzebowych* [katalog wystawy w Muzeum Narodowym w Poznaniu, listopad 1996 – luty 1997], Poznań 1996

Materiał archiwalny

- nazwa archiwum lub biblioteki; jeśli źródła z danej instytucji cytowane są częściej, za pierwszym razem można zaznaczyć, że dalej będzie się używało jedynie skrótu
Archivio di Stato Firenze [dalej: ASF]
- sygnatura jednostki archiwalnej
Ms. 78.39
- tytuł źródła kursywą, numer strony („s.”) lub karty („k.”), przy karcie ewentualnie recto („r.”) lub verso („v.”)
Guardaroba Medicea, k. 72 r.

Stosowane skróty bibliograficzne

- przy ponownym przywoływaniu dzieła po inicjale imienia i nazwisku autora oraz przecinku należy użyć skrótu „dz. cyt.” (prosimy pamiętać o spacji), a po przecinku ewentualnie podać numer strony
A.J. Toynbee, dz. cyt., s. 79.

- przy ponownym przywołaniu dzieła autora wielu cytowanych pozycji zamiast skrótu „dz. cyt.” podajemy sięgający pierwszego rzeczownika i zakończony wielokropkiem skrót konkretnego tytułu (a po przecinku, tam gdzie to zasadne, numer strony)

S. Błaszczak, *Wielkopolskie obrazki...*, s. 15.

- przy ponownym wymienianiu tego samego dzieła w jednym lub większej liczbie przypisów bezpośrednio po sobie, należy użyć formuły „**tamże**” (a po przecinku, tam gdzie to zasadne, numer strony)

¹ J.D. Beazley, *Greek vases in Poland*, Oxford 1928, s. 52.

² Tamże, s. 60.

- przy wymienianiu dzieł tego samego autora w jednym lub większej liczbie przypisów bezpośrednio po sobie, należy użyć formuły „**tegoż**” (dla mężczyzny) lub „**tejże**” (dla kobiety)

¹ J.D. Beazley, *Greek vases in Poland*, Oxford 1928.

² Tegoż, *Etruscan vase painting*, Oxford 1947.

³ M.R. Pietrzyk, *Rozbiór tekstu*, [w:] *tejże*, *Warsztat polonisty*, Warszawa 1985.

- w przypadku wielokrotnego przywoływania w tekście jednej pozycji (np. katalogu *oeuvre* artysty) możliwe jest podanie za pierwszym razem pełnego zapisu z objaśnieniem dalej używanego skrótu

H. Focillion, *Giovanni Battista Piranesi*, Paris 1918 [dalej: Focillion 1918]

- tylko w wyjątkowych przypadkach poprzez formułę „**[za:]**” można powoływać się na literaturę przedmiotu lub przywoływać wypowiedzi osób trzecich za pośrednictwem innych publikacji

III. Podpisy pod ilustracjami

1. Jeśli ilustracja przedstawia dzieło sztuki, w podpisie należy podać w kolejności następujące informacje oddzielone przecinkami:

- imię i nazwisko autora
- tytuł dzieła (kursywą) i datowanie (MG **oddzielone** przecinkami)
- technika
- wymiary wraz z podaną na końcu jednostką (wysokość × szerokość /ew. × głębokość/)
- właściciel
- po skrótce „**fot.**” inicjał imienia i nazwisko fotografa (ewentualnie formuła: „dzięki uprzejmości”)

2. Jeśli ilustracja przedstawia fragment dzieła, w podpisie należy podać pełen opis zgodny z powyższymi zasadami oraz dokładnie opisać zreprodukowany fragment (dotyczy to również fragmentów dzieła, które inna ilustracja przedstawia w całości).

3. W miarę możliwości powyższe zasady należy stosować także w przypadku ilustracji przedstawiających budowle bądź ich plany.

4. Na końcu podpisów nie stawiamy kropek.

Spis najczęściej używanych skrótów i formuł

[bdw] = brak daty wydania

[bmw] = brak miejsca wydania

dz. cyt. = dzieło cytowane

il. = ilustracja

nr = numer

oprac. = opracowanie

por. = porównaj

R. = rocznik

red. = redakcja

s. = strona (strony)

t. = tom

tamże = nawiązanie do bezpośrednio poprzedzającego przypisu, zdania lub części zdania

tegoż = zamiast powtarzania nazwiska autora przywoływanego w bezpośrednio poprzedzającym przypisie, zdaniu lub części zdania

tejże = zamiast powtarzania nazwiska autorki przywoływanej w bezpośrednio poprzedzającym przypisie, zdaniu lub części zdania

tłum. = tłumaczenie

[w:] = wprowadzenie informacji o publikacji zbiorowej, w której opublikowano przywoływany artykuł lub rozdział

[wstęp do:] = zastępuje niepodany tytuł tekstu wstępnego do publikacji

wyd. = wydanie (popr. = poprawione, rozszerz. = rozszerzone, zmien. = zmienione)

z. = zeszyt

[za:] = wprowadzenie informacji o źródle cytowania pośredniego

zob. = zobacz